DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLIII. ZATURDAG den 22sten SEPTEMBER 1855. No. 38.

Al Público.

Para que se pueda juzgar con exactitud de la fé que merezcan los que, constituidos en órgano del Gobierno de Venezuela, nos buscan en el destierro para regalarnos con injuriosas calificaciones, me apresuro á publicar el artículo que dirijí al "Agricultor," periódico de Carácas, con motivo de igual injuria á la que se lee en el No. 10 de "La Prensa ministerial," cuando dice: *que el Poder Ejecutivo fue groseramente desairado por algunos espulsos á quienes se apresuró á llamar á la pátria, anticipándose en obsequio de ellos mismos á la resolucion de las Cámaras,* pues ni creó que haya otro espulso que reusará el salvo conducto, ni las razones porque lo hice merecen tan inícuo calificativo.

En "La Prensa ministerial" se tildan de *exajerados í frenéticos* á los Venezolanos proscriptos á quienes se imputa haber devuelto el salvo conducto que les permite regresar al pais, i como se ha dicho de mí que soy uno de ellos, soy por lo tanto uno de los maltratados en ese periódico, si no oficial, redactado al ménos por los hombres que gobiernan.

Desde luego debe suponerse que no busco el desagravio de tan gratuita injuria: los hombres irreflexivos que la irrogaron quedarán bien castigados con la figura que han de hacer ante el mundo, levantando una tribuna para insultar, en su calidad de gobernantes i sin provocacion de ninguna especie, á un proscripto que lleva con resignacion todas sus desgracias. Pero, entre los motivos que se alegan hoy como determinantes de ese proseder lento sinó mesquino de la autoridad respecto de los desterrados, se enumera el hecho falso á que me refiero, i este injusto cargo es el que pretendo desvanecer.

No es cierto que el Jeneral José Tadeo Monágas, Presidente actual de Venezuela, me haya mandado generosamente el permiso para regresar á mi patria: su hermano Gerardo, sin autorizacion de mi parte, solicitó i obtuvo ese permiso, no por efecto de la magnanimidad del Gobierno, de que no es por cierto expresion aquel documento, sinó por lo valioso de la intersecion; ni á titulo gratuito tampoco, que su precio es bien oneroso, puesto que cuando ménos, exije la humillacion del agraciado. No es cierto, por otra parte, que yo haya enrostrado á los gobernantes con eso que impropiamente se ha llamado gracia. Es verdad que no he aceptado el favor del medianero, pero sin ostentacion ni jactancia, por un acto privado que no era de la jurisdiccion de los ministros ni de persona alguna. En realidad yo no he debido estar para el gobierno sinó en el caso de aquellos que aun no han implorado su gracia. Sin la intervencion de un tercero, cuya bondad aprecio, pero á quien yo no autoricé, es evidente que no seria hoy objeto de la discucion de los ministros, ni serviria entre esa gente aturdida para aumentar la saña del mandatario contra los proscriptos. Si yo soportaba mi situacion, i esperaba en silencio que el Jenaral Monágas escribiera con la lentitud que le aconseja la prudencia *de su ministerio, la última letra de la palabra amnistía,* ¿cometia acaso un crimen en esto? ¿O es que á voluntad de otro yo debiera trillar una senda contraria á mis propósitos, propósitos que si no á mi á ninguno podian dañar? ¿I es esta la conducta propia de los que se creen con la mision de apagar los odios entre los Venezolanos?

Pues bien, ya que se me fuerza hago públicos estos actos privados, insertando los documentos correspondientes, para que sean juzgados como son en sí, i no se me atribuya una culpa que no tengo.

El 1°. de Marzo recibí la siguiente carta.—Sra. Mariano i Luis Uztariz —Carácas Febrero 24 de 1855.—Mui Señores mios:—Tengo el gusto de acompañar á Uds. los salvos conductos que ayer expidió el Gobierno para que puedan volver libremente á Venezuela. Informado del deseo que Uds. abrigan de restituirse á su patria los solicité i obtuve inmediatamente, ofreciendo á nombre de Uds. que vivirán sometidos en lo adelante á la constitucion i leyes de la República como buenos i pacíficos ciudadanos, i que contribuirán eficazmente á que no vuelva á trastornarse el órden público en Venezuela.—Deseo que Uds. se conserven con salud i manden á su afmo. servidor q. b. s. m.—G. Monágas.

En ella venia este documento.—Carácas 23 de Febrero de 1855, año 26 de la L. i 45 de la Y.—Salvo conducto.—S. E. el P. E. usando de la autorizacion que le confiere el decreto lejislativo de 9 del corriente mes, ha tenido á bien conceder al Sr. Mariano Uztariz permiso para regresar al pais.

Por tanto, la primera autoridad civil de cualquiera punto de la República donde se presente el Sr. Uztariz le permitirá su entrada, debiendo dicho Sr. dirijirse incontinenti al P. E. para manifestarle su respeto i adhesion al Gobierno, presentándose personalmente ante S. E. á fin de quedar en plena libertad de residir donde mejor le convenga.—Francisco Aranda.

Mi contestacion fué la siguiente. Señor Gerardo Monágas.—Curazao Marzo 6 de 1855.—Muy Señor mio.—Agradezco el afecto que Ud. ha tenido á bien manifestarme tan espontaneamente, remitiendome el Salvo conducto para regresar á mi patria.—Ud. no procedió con lijereza al ofrecer que yo seria un fiel observante de la Constitucion i de las leyes, pues mi vida entera es una prueba de mi fidelidad; i la espulsion que estoy sufriendo, una garantía para todo gobierno de leyes, de que hallará en mí un ciudadano dispuesto á sacrificarse por las instituciones de su patria.—Yo deseo volver al pais, pero á someterme á las leyes, no á los gobernantes. Una AMNISTIA que nos permitiera regresar á todos sin mengua del honor, sin nota de culpabilidad, seria la prueba mas espléndida que daria el gobierno de haber restablecido ya el imperio de las leyes, i tras esa prueba yo iria á ofrecer gustoso á mi patria mi cooperacion, mis servicios i aun mi sangre; pero no es posible una reconsiliacion sincera cuando persuadido de mi inocencia se me reciba como culpable, i yo no se proseder sinó con sinceridad. Es por esta razon que no haré uso del Salvo conducto.—No por eso creá Ud. que no aprecie en todo su valor el obsequio de Ud. i los sentimientos benévolos que acaba de manifestarme: queda obligada mi gratitud, i si ella i mi amistad pueden ser una digna correspondencia á sus buenos deseos, acéptelas Ud.—Me repito su afmo. s. q. b. s. m.—Mariano Uztariz.

¿Que hai en todo esto que merezca sensura? ¿porqué soy frenético? ¿no tengo siquiera la libertad de arrostrar las calamidades que se me presentan en el inmerecido infortunio? ¿hai jueces tambien de mis actos privados, de mi resignacion, ó si se quiere, de mi pertinacia, cuando ella solo á mi puede perjudicar? Lo singular es que así se erijen en censores i jueces de actos puramente privados é individuales, aquellos que no pueden soportar que se les contradiga ni exija cuenta de su conducta en su calidad de empleados del público, pagados por el pueblo para servir los intereses de la comunidad.

Yo someto al criterio de los hombres sensatos mi proseder, sin cuidarme de esos miserables ambiciosos que, sin confianza en sus propios medios, apelan para elevarse á convertirse en parásitos; de esos presuntuosos que se creen en actitud de mover la gran palanca de Arquimides, i que no pueden dar un paso sinó asidos á un brazo fuerte; de esos en fin, que pretenden á gritos ofuscar la conciencia de todos, porque quieren ser tenidos por gigantes siendo pigmeos.

MARIANO UZTARRIZ.

Exmo. Sor. Presidente de Venezuela.

JOSE A. SERRANO, natural de Maracaibo, y ausente del pais por los sucesos políticos de 1848, ante V. E. respetuosamente comparezco, sin otro objeto que el de reclamar una providencia de extricta justicia.

Me hallaba de Gobernador en Maracaibo cuando tuvo lugar en Carácas el lamentable suceso del 24 de Enero; ese acontecimiento desastroso que produjo lo que V. E. mismo habia previsto: la guerra civil.

Seguí el partido que en mi conciencia juzgué mas digno de un magistrado constitucional, mas conforme con nuestras instituciones, mas á propósito para salvar el único elemento de órden existente en estas Repúblicas: el elemento democrático.

Los partidos lucharon con tenacidad bajo una misma bandera: la bandera constitucional; i que todos pretendian tener de su parte el derecho, todos reclamaban para sí la legalidad. La victoria favoreció al que capitaneaba el poder Ejecutivo; pero la victoria no es siempre la expresion de la verdad, y si lo fuera, al vencido en esta contienda no podria imputarse mas que error: nunca crímen. Porque los vencidos entónces en Maracaibo, no conspiraron, no crearon la situacion: resistieron, sí, á un hecho consumado en Carácas, cuya responsabilidad no aceptaba el Gobierno, pero que iba á quedar triunfante al [illegible]; y de su triunfo, temian de mui buena fé aquellos republicos la muerte de la democrácia.

El P. Ejecutivo, terminada á su favor la guerra, dispuso de la suerte de los vencidos, espatriando á unos por señalado tiempo, y confinando á otros: á muchos perdonó; pero quiso que fueran castigados severamente catorce que, por estar ausentes, de hecho quedaron proscriptos.—Fui yo uno de estos; y esperaba que calmasen algo las pasiones, tan vehementes en aquellos dias, para comparecer en juicio: estorbómelo la revolucion que estalló en 1849.

Vencedor tambien en esta ocasion el Gobierno, expidió varios decretos que se llamaron de indulto, perdonando á unos y proscribiendo á otros.—Por virtud de esos actos quedaron libres del juicio, si bien desterrados por largo tiempo, aquellos de los catorce proscriptos que pertenecieron á la espedicion de Coro en la nueva revuelta; y á nosotros se nos dejó sin saber á que á tenernos, ni cual era la suerte que se nos designaba.—Esperamos la reunion del Congreso, llamado á fijar en esto alguna regla, y su decision fué, que no se consentiera volver al pais, sin permiso de las Camáras legislativas, á ninguno de los Venezolanos ausentes por causas políticas.—Nos fué desde luego imposible hasta provocar el juicio.

Despues de estas épocas han estallado en la República varias revoluciones; y aunque á los comprometidos en ellas, con singularisimas excepciones, se ha levantado el destierro, á nosotros no se nos ha permitido volver á nuestra patria, sin atender siquiera á que en los últimos movimientos se ha alzado un estandarte contra las instituciones que rigen el pais, y que tanto el Gobierno como nosotros nos preciabamos de sostener en 1848; sin hacer la debida distincion entre los trastornos que han provenido del descontento de los gobernados, y del que surgió de la colision de los altos poderes nacionales. ¿Será que en estos dias las instituciones no tienen representantes, y que solo hay severidad para los que se repútan enemigos personales?; la posteridad lo desidirá.

Lo cierto es que en este largo periodo todos los sucesos han agravado nuestra situacion, y que hemos sufrido cuantas miserias y desgracias pueden emanar del desamparo en dilatada peregrinacion, y sobre todo, lo

que hay de mas amargo para el hombre, el abandono forzoso del hogar y de la familia.—¿ Y la patria ?—la patria, Sor., á juzgar por lo que manifiestan vuestros mismos mensajes, ha pasado por todas las calamidades que pesan sobre los pueblos mal gobernados.

Hoy aparceeis de nuevo en la escena política, autorizado por el Congreso con un poder casi discrecional, y habeis dicho ante el mundo, que venis á restablecer á cada uno en su derecho, á restituir la paz que emana de la justicia, y de la regeneracion del órden moral.—Este es el deseo de todos; y como es en los hechos y no en las palabras que pueden bazarse esas esperanzas que aplacan los ódios y desarman los partidos, me he decidido á presentaros la ocasion de ejercer uno de esos actos de justicia de que os habeis manifestado capaz.—No imploro gracia, ni quiero favor; antes mas bien renuncio todo acto de magnanimidad respecto de mi, y pido solo el regreso al pais, que no puede vedárseme sin ofensa de la ley, yá se me tenga como inocente, ya se me repute culpable.

Si soy inocente, la entrada á mi hogar no debe estarme vedada, ni por la fuerza, ni con la exigencia de condiciones á que las leyes no sujetan al ciudadano; si soy culpable, quiero que se me convenza en un juicio público.

Pido, pues, á V. E. que designe el lugar en que se me haya de juzgar si soy culpable, ó que libre sus órdenes para que no se me estorbe volver á mi domicilio.

Curaçao Junio 12 de 1855.
Exmo. Sor.
JOSÈ A. SERRANO.

Han pasado tres meses, y nada, se ha decretado á esta solicitud; no obstante los hombres que gobiernan ostentan justicia y deseos de reconciliacion entre los Venezolanos. El público decidirá.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 19 September 1855.

BY beschikking van den Heer Gouverneur a. i. dd. 12 dezer No. 618, is aan den Heer *P. S. Leyba*, op deszelfs verzoek, een eervol ontslag verleend uit de betrekking van Wykmeester in de 3de Wyk Willemstad, en ter vervulling dier vacature ... benoemd ...

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

EERSTE AFKONDIGING.
1855.

No. 58. Sept. 17. van het slavenmeisje *Zelia*, oud 6 jaren, dochter van *Josephina*, toebehoorende aan *David Dovale*.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 21 September 1855.

NAMENS den Heer Gouverneur a. i. wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 29 dezer, als volgt is bepaald; het brood van vyftien Cents moet 12½ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving

WEGENS de levering, voor by het Gouvernement aannemelyke aanbiedingen, van de nagemeldene artikelen, welke successivelyk *gedurende het vierde kwartaal dezes jaars* mogten benoodigd zyn, leverbaar aan 'sLands Magazynen, als:

Wp. en pp. ribben, balken en planken, per voet.
Onderscheidene Verwwaren.
Gekookte en ongekookte lyn olie, per pint.
Kokos olie, per pint.
Vlaggen en Wimpels:
Nederlandsche 4½ en 3 kleeds vlaggen.
Blaauwe, Roode en Gele 3 kleeds vlaggen.
Wimpels (per el) van onderscheidene kleuren.
Spykers in soorten, per pond.
Yzeren banden, per pond.
Teer, per pint en per ton.
Pek, per lb. en per ton.
Koffy, per pond.
Rum, per pint.

Degenen, die daarin gading hebben, gelieven op Dingsdag, den 25 dezer, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot, hunne inschryvings biljetten inteleveren ter gemelde Administratie, alwaar men zich omtrent de wyze van levering als anderszins zal kunnen informeren.

De belanghebbenden worden verzocht om by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich daartoe door iemand anders te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 21 September 1855.
De waarnemende Administrateur van Financien,
GORSIRA.

DE ondergeteekende ambtenaar verbiedt hierby allen en eenen iegelyken, om zich op het uitstekende punt van het schiereiland in het Schottegat, waarop thans een loods geplaatst is, te begeven en verwittigt hen tevens, dat de overtreders van dit verbod, naar aanleiding van art. 2 en 3 der publicatie, houdende strafbepalingen tegen verbale injurien, burengerucht en schennis van het huisregt, dd. 17 January 1833 No. 1, door hem in regten zullen worden vervolgd.

Curaçao den 21 September 1855.
De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

Lyst van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Seferino Nobles.	Pablo Sterling.
Chadora Abad.	Meriam Ezra.
Hendrina van Schotborgh.	Lorenzo Mendoza.
Welemina Curiel.	Dama Mata Kip.

Curaçao den 21 September 1855.
De Commis, belast met de Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaturdag den 22 September 1855.
Bestuurder de Heer G. I. R. de Lima.
Commissarissen de Heeren B. Diedenhoven ...

Publieke Verkooping

vóór het pakhuis van den Heer H. C. HENRIQUEZ *op Woensdag, den 10 October aanstaande, van:*

DE PLANTAGIE BOTTELIER, gelegen in de Oost-divisie, alsmede *TWEE SLAVEN*, en

HET HUIS, gelegen in de Willemstad, Windstraat, 2de Wyk, No. 159, aankomende de kinderen van JACOB HENRIQUEZ FEREYRA.

De Plantagie en het Huis zyn ook uit de hand te koop.

Voor verdere informatien vervoege men zich by den Heer H. C. HENRIQUEZ in de Heeren Straat, No. 20.

Curaçao den 21 September 1855.

LET WEL!

SIMON KARSTEN, burger dezer kolonie en kleermaker van beroep, biedt aan het geëerde publiek zyne diensten aan, tot het *zwart verwen* van allerhande gekleurde lakensche, zyden, satynen en uit andere stoffen vervaardigde Heeren en Dames kleedingstukken, alsmede van gekleurde vilten en strooien hoeden en van parapluies. Hy staat in voor de deugdelykheid der bewerking en voor de vastheid der kleur, waaromtrent men by hem nadere inlichting gelieve in te winnen op zynen winkel, gelegen op Scharlo, in een der buitengebouwen van het huis No. 9.

Curaçao den 21 September 1855.

AVISO.

AYER 17 de los corrientes recibí en la casa de los Srs. JACOBO ABRAHAM JESURUN é HIJO, la suma de dos mil florines con los cuales he pagado varios créditos, que mi posicion excepcional en esta Isla me habian hecho contraer. Aun me restan algunas friolera que pagar, y sin dinero en lá actualidad para hacerlo, *(para que no le quede recelo á ninguno de mis demas acreedores)* puedo asegurarles con mi palabra de hombre de bien y de caballero honrado, que no partiré para mi Pays, sin antes haber satisfecho, hasta el último centavo que debo en Curaçao.

Curaçao 18 de Setiembre de 1855.
SABAS A. PAEZ.

TE KOOP

By AUGUST MÜLLER,

Suprafyn Hollandsch Zwart Heel en Half Laken en Blaauw Heel Laken, Satin de Chinesch, Gort en Azyn in damejeanen, Madera wyn by kisten van 24 fleschen, Cognac by kisten van 12 fleschen, Oude Rum in damejeanen, Ceder en Mahonie hout, Roodmangel Sparren, enz.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*September.*

14 ven. golet Victoria, Marquez, Adicora.
ned. „ Adelaida, van Grieken, Rocas, via Kl. Curaçao.
15 ven. „ Am. Mita, Costero, Cumarebo.
„ „ El Coriano, Dominguez, Coro.
ned. boot Deligencia, de Groot, Rocas, via Kl. Curaçao.
17 „ golet Alma, Johnson, St. Thomas.
„ „ Clemencia, Tramm, Bonaire.
„ „ Ma. Louisa, Curiel, Maracaibo.
„ „ Sarah, Neuman, Guaranao.
„ bark Minerva, Capriles, Pto.Cavello.
18 dom. golet Ozama, Jansen, St. Domingo
eng. brik Inkermann, Delfosse, Maracaibo.
ned. golet Monte Cristo, Kogen, „
„ Australia, Sille, Guaranao.
19 eng. brik Spanish Main, Decker, St. Thom.
20 ned. golet Reneta, Ruiz, Maracaibo.
21 eng. „ Aldebaran, Leverock, Cumarebo
ned. „ Esther, Capriles, Adicora.

UITGEKLAARD.—*September.*

15 ned. golet Johanna, Simmons.
ven. „ Am. Mita, Costero.
17 ned. bark Minerva, Capriles.
„ boot Martina, van Grieken.
eng. bark Etna, de Geneste.
ned. golet Cuatro de Marzo, Penso.
dom. bark Elisabeth, Pomaro.
18 ned. golet Transit, de Haseth.
„ „ Sebastopol, Meggi.
19 „ „ Clemencia, Tramm.
ven. „ Victoria, Marquez.
20 „ „ El Coriano, Dominguez.
am. „ Euphemia, Smith.

☞ De pakketstoomschooner VICE ADMIRAAL RYK ... dezer, en de daarmede te verzenden Brievenzak zal des morgens van dien dag, precies te 8 ure, gesloten worden.

Gisteren in den namiddag is de Koloniale Pakketstoomschooner VICE ADMIRAAL RYK, Kapitein RUSMAN, van St. Thomas aangekomen, brengende den eersten brievenzak van September. By deze gelegenheid zyn alhier ontvangen Nederlandsche Couranten tot den 28 Augustus en de *Willmer & Smiths European Times* van den 2 dezer.

Z. M. Fregat PRINS ALEXANDER, Kommandant VON RÖMER, is den 24 Augustus van Texel naar Curaçao vertrokken, en den 29 te Liverpool aangekomen.

De Nederlandsche Brik NEPTHUN, kapitein MOLENAAR, is den 23 Augustus van Texel naar deze haven vertrokken.

Te Liverpool lagen in lading, met bestemming naar deze haven, de COSMOPOLITAN en de GOVERNOR. De laatste zal St. Thomas aandoen.

Uit het Algemeen Handelsblad tot den 28 Augustus jl.

Den 23 Aug. is in eene vereenigde zitting van de beide Kamers het zittingjaar der Staten-Generaal door den minister van binnenl. zaken gesloten.

Men verneemt, dat dezer dagen een volledig ontwerp van wet op de regterlyke organisatie, benevens eene wet tot herziening van het wetboek van burgerlyke regtsvordering, door de regering aan den raad van state is medegedeeld.

Brieven uit Malta van den 15 Aug. geven verslag van de aankomst van de Nederlandschen de Doggersbank en de Sindoro aldaar. De jonge Prins van Oranje was er aan land gegaan, en had, vergezeld van den Nederl. consul op Malta, den Heer Stevens, en eenige Engelsche autoriteiten het dok, de vestingwerken en andere militaire inrigtingen bezocht en het merkwaardigste bezigtigd.—Z. K. H. zou aan boord van de Sindoro de voornaamste havens van Sicilie bezoeken.

Den 23 Augustus vertrok uit Nieuwe Diep Zr. Ms. schroefschooner Montrado, komm. luit. ter zee 1e Kl. J. Andrea, bestemd voor een proeftogt naar de Noordzee.

Denzelfden dag kwam op de reede van Nieuwe Diep Zr. Ms. kuilkorvet met stoom-

verhoogen Medusa, komm. kapt. ter zee J. van Maldeghem, komende van Vlissingen.— Naar men verneemt voldoet deze bodem, sedert men denzelven zwaarder geballast en verbreed heeft, beter aan de verwachting.

H. M. de Koningin van Engeland is den 18 Aug. des avonds ten 9 ure te Parys aangekomen. Overal op haren weg was eene ontelbare volksmenigte zaamgestroomd.

Van de tooneelen des oorlogs valt niets nieuws van belang te melden. Het wordt al meer en meer waarschynlyk, dat men te Parys niet meer zoo vol vertrouwen is, eerlang de tyding van de bemagtiging van den Malakofftoren en het zuidelyk gedeelte van Sebastopol te zullen ontvangen.

Eene depêche van Prins Gortschakoff van den 22sten Aug. meldt dat op den avond van dien dag eene zeer hevige kanonade van een uur tegen bastion No. 2 had plaats gehad.— Vermoedelyk is dit hetzelfde voorval, waarvan de generaal Pélissier in zyne voorlaatste depêche gesproken heeft, zeggende, dat in den avond van den 22 Aug. de Russen 5 mynovens tegen de Fransche battery No. 53 hadden doen springen zonder uitwerking; alleen spreekt de Russische opperbevelhebber niet van springen van mynovens, en de Fransche opperbevelhebber niet van de hevige kanonade. In den volgenden nacht, van 22 op 23 Aug, hebben de Franschen, volgens eene latere depêche van den generaal Pélissier eenige hinderlagen voor den Malakofftoren bemagtigd en deze behouden, in weerwil van een hevigen uitval der Russen. Omtrent dit voorval zien wy eene depêche van Prins Gortschakoff te gemoet. Uit een en ander blykt, dat zoowel de belegerden als de belegeraars geenszins werkeloos zyn en elkander herhaaldelyk ontmoeten, maar dat tot dusver geene ernstige en beslissende operatie heeft plaats gehad. Zooals wy weten, heeft Keizer Napoleon, volgens den *Moniteur* van den 26 Aug., in een brief aan den generaal Pélissier als zyne overtuiging te kennen gegeven, dat Sebastopol weldra zal vallen; het is te denken, dat de Keizer gewigtige gronden voor deze overtuiging heeft.

De generaal Pélissier heeft aan het leger eene dagorder gerigt, waarin hy het geluk wenscht met de overwinning aan de Tschernaya, waarby de Russen, zegt hy, 6000 man verloren en 2200 gekwetsten als gevangenen in de handen der geallieerden hebben gelaten. Na die overwinning heeft de Eng. generaal Morris met zyne kavallerie den aftrekkenden vyand willen vervolgen, doch Pélissier, om geen noodeloos bloed te doen vergieten, meende dit niet te moeten gedoogen.

Eene op den 17 Aug. aan de beurs te Parys aangeplakte depêche bevat het volgende rapport van den generaal Pélissier, gedagteekend van den 16den Aug. ten 10 ure des ochtends. Heden by het aanbreken van den dageraad hebben de Russen onze positien aan de Tschernaya aangevallen. Niettegenstaande eene groote magtsontwikkeling is de vyand met groote veerkracht teruggeslagen door de divisien Herbillon, Camou, Faucheux en Morris. De Sardinische troepen op den regter vleugel hebben met veel dapperheid gestreden. De hoofd-aanval van den vyand was gerigt tegen de brug Tracktir.— De Russen hebben een groot aantal dooden op het slagveld achtergelaten en er zyn vele hunner krygsgevangen gemaakt. De vyand is op Mackenzie terug getrokken op het oogenblik dat de reserve-troepen der geallierden, en met name de Engelsche kavallerie, kwamen aanrukken. De vyand heeft een geducht verlies geleden; het onze is veel minder, doch voor alsnog niet met juistheid op te geven.

Eene depeche van den generaal Pélissier, van den 18 Augustus des avonds, meldt, dat prins Gortschakoff eene wapenschorsing had gevraagd om de dooden te begraven. De verliezen van den vyand zyn aanzienlyker dan aanvankelyk werd vermoed. De Russische generaal Read is gesneuveld.

Volgens Russische berigten, zouden er met het begin van Augustus 24,000 man van het korps grenadiers in de Krim zyn binnengerukt, en waren 17 bataljons landweer naar Cherson in aantogt, die nog door 38 bataljons dergelyke troepen zouden worden gevolgd.

De jongste tydingen uit de Oostzee zyn niet zeer belangryk. Er is bevel gegeven aan de Fransche en Engelsche kanonneerbooten om naar de Fransche en Engelsche havens terug te keeren. Dit schynt geenszins te bevestigen wat men gemeld heeft omtrent een op handen zynde bombardement van Reval.

De dagbladen van Stokholm van 18 en 20 Aug. deelen eenige byzonderheden mede omtrent de operatien der Engelsche vloot tegen Riga. Den 17 ten 10 ure des ochtends hebben 17 Russische kanonneerbooten de haven verlaten en gedurende twee ure tegen het linieschip Hawke en de korvet Desperate een gevecht geleverd, hetwelk tot geen resultaat voerde.

Te Uleaburg, Windau en in het dorp Simo, niet ver van Hakaranda gelegen, hebben de Engelsche schepen magazynen, enz. verbrand en ook op andere punten van de Finsche kust hebben dergelyke verwoestingen plaats gehad.

Het wordt al meer en meer zeker, dat de staat van zaken in Azie zeer hagchelyk is; men twyfelt byna niet meer aan de waarschynlykheid, dat Erzerum door de Russen zal genomen en vernield worden. Men heeft dan ook weinig hoop, dat de tegenwoordigheid van Omer Pacha iets zal toebrengen, om eene gunstige wending aan de zaken der Turken in Klein-Azie te geven.— Overigens schynen de geallieerden zich weinig te bekommeren om den voortgang der Russen aldaar, want men meldt als zeker, dat de Heer Thouvenel in Konstantinopel heeft verklaard, dat de Fransche regering geene operatie in Azie zoude ondernemen, alvorens het in de Krim tot eene beslissing was gekomen.

De *Morning Post* wil uit eene goede bron vernomen hebben, dat Omer Pacha met eene voldoende legermagt, bestaande uit kerntroepen, onverwyld naar Azie zal vertrekken.

GEMENGDE BERIGTEN.

De *Russ. Invalide* bevat eene uitvoerige acte van beschuldiging tegen de geallieerden, ten aanzien van de wyze waarop zy in de Oostzee en in de Witte Zee oorlog voeren. Men zal zich herinneren, zegt dit blad, hoedanig in het Engelsche Parlement by het begin van den oorlog gesproken is over de noodzakelykheid, om de rampen van den oorlog zooveel mogelyk te verminderen, door de byzondere eigendommen en goederen van de vreedzame bewoners zooveel doenlyk te eerbiedigen. Men sprak van den vooruitgang der beschaving, betoogde de noodzakelykheid om aan Rusland te toonen, door de wyze zelve, waarop men den oorlog voerde, hoever het ten achteren was in dit opzigt by de Westersche mogendheden, en men wachtte met ongeduld het tydstip af om bewyzen van deze grootmoedige gezindheid te geven. Maar de bevelhebbers der geallieerde vloten begrepen de bedoelingen hunner regeringen anders; het in brand steken van weerlooze steden en dorpen in Finland en aan de kusten der Witte Zee, het wegvoeren van schepen uit de haven van Libau en de nietige plunderyen, waarvan de bewoners van Finland voornamelyk te lyden hadden, ziedaar hoe de vloten der beschaafdste volken aan de algemeene verwachting van alle regtschapene lieden beantwoordden. Zes maanden verliepen sedert en de geallieerde vloten verschenen op nieuw in de Russische wateren. Naar het scheen, had de vyand besloten, in dezen nieuwen veldtogt den oorlog uit een ander oogpunt te beschouwen en het bewys daarvan vindt men in de proclamatie van den admiraal Dundas van 29 Mei: "Ik heb het bevel ontvangen, zegt de admiraal, al de koopvaardyschepen, die blykbaar aan Russische onderdanen behooren, te vernietigen, welke in de golf van Finland bemagtigd wordende, geene genoegzame waarde hebben om als pryzen behouden te worden; de booten van boeren en in het algemeen al de kleinere vaartuigen, welke voor anker en zonder lading gevonden worden, zullen niets te vreezen hebben." Hoe strookt met deze proclamatie van den opperbevelhebber al wat thans in de Oostzee en Witte Zee voorvalt? In Finland b. v. is het onmogelyk te zeggen tot hoe lagen graad van plunderen de Engelsche zeelieden dalen, die zelfs in de riffen, waar nooit een soldaat geweest is, de weerlooze inwoners aanvallen, hun alles afnemen, tot hunne zakdoeken en kleedingstukken toe. Men mag veilig beweren, dat eene bende zeeroovers zich menschelyker zoude gedragen, vooral in een land, dat, zoo als Finland, niet ryk aan voortbrengselen der natuur is en waar een ongelukkige boer zelden meer bezit dan zyn *laiba* (boot), wier verlies door het vuur des vyands hem berooft van alle middelen van bestaan.

Na deze inleiding gaat het Russische dagblad voort met tot staving zyner beschuldiging eene reeks van gevallen mede te deelen van allerlei beroovingen en plunderingen door de geallieerde vloten bedreven op eene groote schaal zoowel in Finland, als in Esthland en aan de kusten van de Witte Zee.— De opsomming van al deze voorbeelden vult ruim 3½ kolommen.

Brieven uit Siberie bevestigen het definitief afstaan van het gebied der rivier Amur, aan de monding dezer rivier gelegen, aan Rusland. De Chinezen rekenen op het verbond en de bescherming van Rusland tegen de *roodborstige barbaren*. Ongetwyfeld heeft men aan de zyde van Rusland van de verbittering der Chinezen tegen de Engelschen gebruik gemaakt, om door beloften van toekomstige bescherming tegen de indringers aan die zyde in het bezit te geraken van dit door de Chinezen ongebruikte gebied, dat voor Rusland zoo hoogst gewigtig is, om door de rivier Amur in de Stille Zee te komen. Deze vreedzame verovering wordt door Rusland niet zonder reden als een triomf beschouwd, welke in de gevolgen van groot nut kan zyn.

De Keizer van Rusland heeft op het voorstel van Prins Gortschakoff, de door den Keizer Nicolaas aan de militairen te Sebastopol toegestane voorregten, tot de aldaar in dienst staande civile beambten uitgestrekt, zoodat dezen, even als de militairen en de marine, elke maand dienst gedurende het beleg voor een dienstjaar zal aangerekend worden, en daar de belegering reeds 9 maanden duurt, verkrygen zy, die al dien tyd te Sebastopol zyn geweest, de aan 9 dienstjaren verknochte regten.

Uit den *Constitutionnel* blykt, dat de algemeene handel van Frankryk in het afgeloopen jaar bedragen heeft 3 milliard 497 millioen, hetgeen eene vermeerdering aantoont van 4 millioen, vergeleken by dien van het jaar 1853.

Aan de munt te Parys wordt een gedenkpenning geslagen ter gedachtenis aan het bezoek van Koningin Victoria. Zy zal in platina, goud, aluminium, zilver en brons verkrygbaar worden gesteld.

De *Moniteur* bevat de vergunning aan den maarschalk Vaillant tot het aannemen en dragen der grootkruisen van de orden van Leopold, van Karel III, van San Benit de Avis en van den Degen van Zweden, en van de orde van Medidjé 1ste klasse. Er zyn weinig voorbeelden, dat een persoon op één dag zoo vele en zoo aanzienlyke orden ontving.

Een dagblad somt, naar aanleiding van het door Prins Napoleon in zyne jongste redevoering geuite beweren, dat in Frankryk, ten gevolge van de in 1789 behaalde overwinning van den derden stand, of van de democratie, zoo als de Prins zich uitdrukt, ook een gewoon soldaat generaal kan worden, de volgende voorbeelden op, welke tot staving van dit beweren kunnen strekken. Augereau, hertog van Castiglione, zoon van een fruitverkooper te Parys, soldaat in 1792, wordt generaal in 1794. Bernadotte, Koning van Zweden, zoon van een advokaat te Pau, diende van de piek af. Berthier, Prins van Neufchâtel en Wagram, was de zoon van een portier in het hotel van het ministerie van oorlog. Bessières, hertog van Istrie, was de zoon van een burger van Pressac, soldaat in 1792, kapitein in 1795, maarschalk in 1806. Brune, zoon van een advokaat te Brives, boekdrukker, wordt soldaat. Jourdan, zoon van een boekdrukker te Limoges, wordt even als Brune soldaat en maarschalk. Ook de volgende zyn van soldaat maarschalk geworden: Kellermann, hertog van Valmy, zoon van een Straatsburgsch burger, Lannes, hertog van Montebello, zoon van een verwer te Lectoure (Gers), soldaat in 1792, divisie-generaal in 1800, maarschalk in 1804.— Lefebvre, hertog van Dantzig, zoon van een oud huzaar uit Ruffach; Massena, prins van Esling, hertog der overwinning, zoon van een wynkooper te Nizza; Moncey, hertog van Conegliano, zoon van een advokaat te Besançon; Mortier, hertog van Treviso, zoon van een koopman te Chateau Cambresis; Murat, Koning van Napels, zoon van een herbergier te Bastide by Cahors, jager te paard in 1792; Ney, prins van de Moskowa, zoon van een kuiper te Saarlouis, huzaar in 1787, generaal in 1796; Oudinot, hertog van Reggio, zoon van een koopman te Bar; Perignon, zoon van een burger te Laon; Serrurier, zoon van een burger van Genade; Soult, hertog van Dalmatie, zoon van een boer te St. Amand; Suchet, hertog van Albufera, zoon van een handwerkman te Lyon; Victor Perrin, hertog van Belluno, winkelknecht te Troyes.

Te Havre worden proeven genomen over het gebruik van caoutchouc tot het bekleeden van schepen. De proeven zyn met goed gevolg bekroond. De nieuwe uitvinding levert een voordeel van 50 pCt. op de bekleeding met koper.

Volgens officiele opgaven bedroeg het getal veroordeelden in den geheelen Kerkelyken Staat, den 30 Juny 1855, 4133 personen, waaronder 608 voor moord en doodslag, 25 wegens oudermoord, 12 wegens moord aan echtgenooten, enz. Het getal moorden is byzonder groot; stelt men de bevolking van den Kerkelyken Staat op 2,900,000 zielen, dan komen 21 moorden op de 100,000 inw.

Te Londen worden gelden byeengezameld voor de oprigting van een gedenkteeken ter eere van lord Raglan, tot welk einde reeds meer dan 5000 £ is ingekomen; onder de bydragen bevinden zich 100 £ van Z. M. den Koning der Nederlanden.

De Keizer der Franschen heeft voor 3000 fr. ingeschreven voor de oprigting te Laffèche van een standbeeld van Hendrik IV.

In het Lycée Napoleon is de buste geplaatst van den maarschalk de Saint Arnaud, welke is vervaardigd uit de gelden, byeengebragt door vrienden van den overledene en de tegenwoordige leerlingen van het Lycée.

Een dagblad meldt dat de troepen, aangewezen, om de eerste stormkolonnes uit te maken, thans eene soort van kuras dragen, welke de bewegingen van den soldaat niet belemmeren en het ligchaam van den hals tot halverwege de dy beschermen.

Men begroot de uitgaven voor de feesten, die aan Koningin Victoria tydens haar verblyf te Parys zullen worden aangeboden, op 12 millioen francs.

Te Orleans is eene navolgster van Jeanne d'Arc opgestaan, welke beweert met eene goddelyke zending belast te zyn en verlangt naar de Krim gezonden te worden. Voorloopig heeft men haar echter in de gevangenis van Orleans opgesloten. Zy is nog jong en zegt dat zy zich sterk maakt, als eene andere maagd van Orleans, Sebastopol binnen korten tyd in handen der geallieerden te zullen leveren. Zy verlangt slechts een geleide van 10 man, een sergeant en een korporaal, en twyfelt niet aan het welgelukken harer uitzinnige onderneming.

Volgens de *Annales de la Colonisation Algérienne* heeft er sedert een jaar geene enkele militaire expeditie in Algerie plaats gehad. De toestand der kolonie is buitendien gunstig te noemen. Sedert acht jaren brengt zy meer dan driemaal meer levensmiddelen op dan noodig is voor de voeding der bevolking. Er moet sprake zyn om de zandgronden van de Sahara vruchtbaar te maken, zoo als dit met de Nyl vallei geschied is. De noodige gelden daartoe zyn byeengebragt en de generaal Desvaux bevindt zich te Parys, om zich te verstaan met de ingenieurs, die belast zullen worden om dit plan ten uitvoer te brengen.

Sedert het begin van dit jaar zyn ruim 1700 Duitschers uit Amerika teruggekeerd. Zy melden dat nog vele Duitschers hun voorbeeld zouden volgen, doch dat hun de middelen daartoe ontbreken.

Binnen kort zal de New York-Newfoundland en London-Telegraaf Maatschappy hare lyn voltooid hebben tot aan St. John's in Newfoundland, op welk punt vele der transatlantische stoomschepen alsdan waarschynlyk hunne depeches zullen afgeven en aan boord nemen. De voor deze dienst bestemde draad is 28 July van Londen geëxpedieerd. Eene stoomboot zal het vaartuig slepen, hetwelk den kabel uitviert. De haven van St. John's wordt gezegd eene der beste van het Noord-Amerik. vasteland te zyn. Ook zal daar een goede voorraad steenkolen voorhanden worden gehouden, zoodat de stoomschepen een derde minder brandstof zullen noodig hebben en de meerdere ruimte met koopmansgoederen kunnen aanvullen.— Men zal alzoo in 6 of 7 dagen berigten uit New-York kunnen ontvangen, en in 5 of 6 dagen, indien de stoomschepen de zuidwestelyke punt van Ierland mogten willen aandoen. In twee jaren denkt men Amerika met Europa door den electrischen kabel verbonden te hebben.

Nadat de Heer Barnum, zegt het *New York Journal of Commerce*, eene winstgevende zaak met de tentoonstelling van kleine kinderen heeft gemaakt, wil hy thans iets dergelyks met moeders en jonge jufvrouwen beginnen. Tot dit einde heeft hy premien van 5000 tot 10 dollars uitgeloofd, en de dames zullen de gedaguerreotypeerde portretten aan het Amerikaansche museum te New York moeten inzenden, waar alsdan het publiek op 15 October en volgende dagen het oordeel zal uitspreken.

Het *Maidstone Journal* verhaalt van de oprigting eener vereeniging van zwemliefhebbers, die hun genootschap met een groot dejeuner *in* het water hebben ingewyd. Er waren 79 leden tegenwoordig. Het dejeuner werd toegediend in groote houten schotels, die op het water dreven en die al zwemmende werden geledigd.

De beroemde reiziger in Thibet en China, Le Huc, verhaalt het volgende omtrent de wyze, waarop het Chinesche volk den tyd berekent. Op zekeren dag, toen wy onze tot het Christendom bekeerde Chinezen wilden bezoeken, ontmoetten wy onder weg een jongen, wien wy in het voorbygaan vroegen, of het reeds 12 ure was. De jongen keek naar de zon, maar deze was achter wolken gehuld, zoodat hy deze niet kon raadplegen. De hemel is zoo vol wolken, antwoordde hy, maar wacht slechts een oogenblikje. Hy liep naar den naburigen boerenhof en kwam na eenige minuten terug met eene kat op den arm en zeide: ziet het is nog geen 12 ure.— Daarby toonde hy ons de oogen der kat.— Wy keken den jongen verwonderd aan, maar het was hem volkomen ernst, en de kat scheen aan de operatie van den jongen gewoon en gedroeg zich zeer rustig, als of het hare bestemming ware tot horologie te dienen. Wy zeiden den jongen dank, daar wy ons schaamden hem onze bevreemding te kennen te geven en gingen weg. Maar te huis gekomen, vroegen wy aan onze vrienden dadelyk naar den zin van dit kattenconsult. Zy verwonderden zich zeer over onze onwetendheid en verzamelden een paar dozyn katten uit de nabuurschap, om te toonen, dat hunne oogen het juiste uur aantoonden. De oogappels der katten worden tot aan den middag, 12 ure, steeds kleiner en zyn alsdan het meest te zamen getrokken, zoodat zy slechts eene streep uitmaken, welke loodregt over het oog getrokken is. Vervolgens breiden zy zich weder uit, tot dat zy des nachts ten 12 ure weder den vorm van een grooten kogel verkrygen. Men verzekerde ons, dat elk kind spoedig eene groote vaardigheid en naauwkeurigheid in het berekenen van den tyd uit de kattenoogen verkrygt. Wy zelve overtuigden ons weldra, dat deze uurwerken zeer naauwkeurig gaan en juist met den waren tyd overeenstemden.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.